

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 20, České Budějovice, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 4. 2014, č. j. 10 A 32/2014 – 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení a vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) domáhal určení, že pokyn justiční stráže Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 2. 2014 byl ze své povahy nezákonný a neopodstatněný. Tvrzený zásah měl dle stěžovatele spočívat v tom, že přítomný příslušník justiční stráže od něj vyžadoval odložení všech kovových předmětů z kapes ošacení i z těla a současně poté, co příruční rentgen signalizoval podezřelý obsah jeho objemného zavazadla, od něj požadoval, aby pro účely kontroly věci ze svého zavazadla vyjmul, popř. zavazadlo ponechal ve vstupu soudu.

[2] Krajský soud vyzval stěžovatele k úhradě soudního poplatku, na kterou stěžovatel reagoval žádostí o osvobození od soudních poplatků, ke které přiložil vlastní prohlášení o majetkových poměrech. Obsahem prohlášení byly kromě základních osobních údajů stěžovatele též skutečnosti o jeho „nenájemním“ bydlení, nulové výši zdanitelných příjmů, výši nezdanitelných příjmů přes tři tisíce korun měsíčně, dále údaj o plné invaliditě a výši závazků, které činí dle stěžovatele desetitisíce, rovněž údaj o nenarušené způsobilosti zcizovat a o skutečnosti, že je příjemcem příspěvku na živobytí. K majetku stěžovatel uvedl, že vlastní elektrický psací stroj a digitální televizor a jako výdaje označil stravu, tisk, jízdné, papír a daň z přidané hodnoty. Ke svému prohlášení stěžovatel přiložil rovněž potvrzení Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Pardubicích, ze dne 6. 2. 2014 o tom, že je příjemcem dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí ve výši 3 410 Kč. Stěžovatel soudu dále oznámil, že mu nebude sdělovat ryze soukromé údaje a vzhledem k přiznaným poměrům nerozhodné údaje, jako např. jaké nosí šaty, v čem bydlí a kolik utrácí.

[3] Krajský soud vyhodnotil prohlášení jako neurčité a neúplné, a proto stěžovateli zaslal formulář prohlášení o majetkových, výtěžkových a osobních poměrech, k jehož vyplnění byla stěžovateli stanovena lhůta jednoho týdne. Stěžovatel však vyplněné prohlášení krajskému soudu nezaslal, odkázal přitom na již poskytnuté údaje a zopakoval svůj postoj ke sdělování údajů soukromé povahy.

[4] Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, a žádost stěžovatele zamítl.

II. Kasační stížnost

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti vedle celé řady blíže nekonkretizovaných tvrzení, jimiž označil jednotlivé úvahy krajského soudu za zlovolné, nepřičetné a lživé, především namítal, že prohlášení, které krajskému soudu zaslal, bylo podáno v podobě, kterou judikatura Nejvyššího správního soudu považuje za dostatečnou. Současně vyjádřil svůj nesouhlas s hodnocením krajského soudu, že jeho prohlášení bylo neurčité a neúplné.

[6] V kasační stížnosti bylo dále namítnuto, že tvrzený zásah se týkal stěžovatelovy životní sféry, přičemž však krajský soud nevysvětlil, co slovním spojením „životní sféra“ míní.

III. Posouzení důvodnosti kasační stížnosti

[7] Z obsahu Nejvyšším správním soudem vyžádaného spisu krajského soudu je možno konstatovat, že stěžovatel od počátku řízení nesměřuje k vydání meritorního rozhodnutí, kterým by měla být poskytnuta ochrana jeho veřejnému subjektivnímu právu. Stěžovatel se na soudy dlouhodobě obrací množstvím podání, která mají formální i obsahové vady, přestože byl v minulosti ze strany soudů nesčetněkrát poučen o náležitostech podání a podmínkách jejich věcného projednání. I přesto je činí nesprávně a následně odmítá adekvátně reagovat na výzvy soudu směřující k odstranění vad předložených podání. Aktivita stěžovatele v soudním řízení spočívá ve zpochybňování úkonů a rozhodnutí soudu, jež byla o jeho podáních vydána, aniž by naprostá většina z nich mohla obsahově přinést pro stěžovatele cokoliv věcně významného.

[8] Soudy, včetně Nejvyššího správního soudu, ústavně povolané k ochraně práv, nemohou opakovaně akceptovat procesní aktivity stěžovatele jen proto, aby formálním naplněním znění zákona vydávaly zbytečná rozhodnutí. Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Úkony stěžovatele vůči soudu naplňují znaky zneužití práva, které Nejvyšší správní soud vymezil např. v rozsudku ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 - 48, č. 869/2006 Sb. NSS.

[9] V tomto řízení projednávaná kasační stížnost neumožňuje z výše uvedených důvodů věcný přezkum napadeného rozhodnutí krajského soudu, je projevem zneužití institutu kasační stížnosti; jde tudíž o návrh nepřipustný.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Kasační stížnost byla proto dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuta.

[11] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta v řízení o kasační stížnosti, o těchto žádostech však nevydával zvláštní rozhodnutí. Jejich vydání, podobně jako případné výzvy k odstranění vad kasační stížnosti, by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoliv smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními, např. o nepřiznání osvobození od soudních poplatků (jež by se zjevně nabízelo pro zřetelnou bezúspěšnost kasační stížnosti), o neustanovení zástupce (pro přehlednost a jednoduchost řešené procesní otázky), vyzývajícími k zaplacení soudního poplatku či usnesením o odmítnutí kasační stížnosti pro neodstranění vad nebo usnesením o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, by představovalo jen rozmnožování zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrhy stěžovatele jsou nepřijatelné.

[12] Žádný z účastníků nemá vzhledem k výroku o odmítnutí kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu